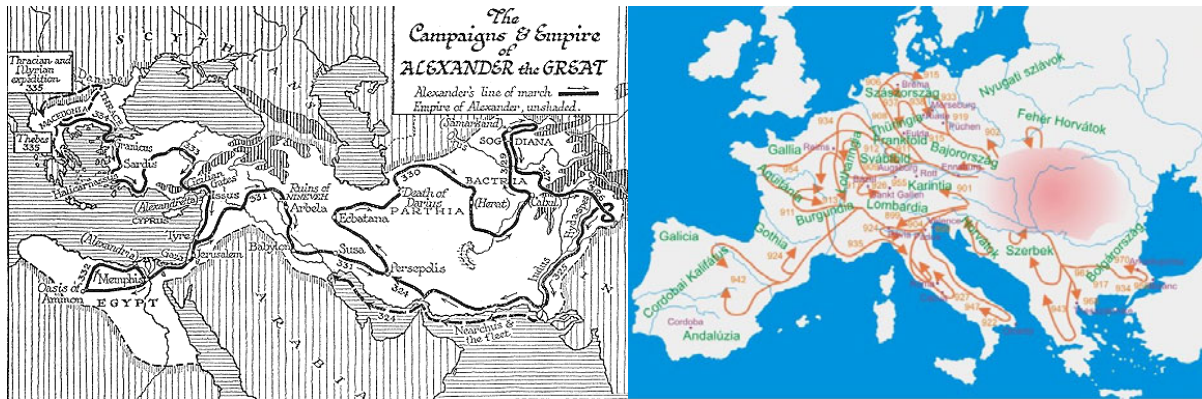


Árpád nagyfejedelem hagyatéka

Mit is hagyott maga után Álmos Enéhtől született fia, a Kr.u. 899-ben pajzsra emelt nagyfejedelem? Mely országok, fejedelemségek fogadták el legfőbb fejedelmüknek a magyar nagyfejedelemet, avagy ahogy a későbbi székhely után a rovásokban olvasható, a jászvásári nagyfejedelemet? Lássuk fia, Tarhos rovását!

„Árpád halálos ágyán fiát, Zsoltot megeskette, hogy élete egyik legfontosabb feladatának tekintse, hogy a Budavári Beavatott Központot minden erővel tartsa fenn hazánk védettsége érdekében, és hogy az Avar Curia által megjelölt kincseket visszaszerezze, illetve az avar kincsek fejében az adókat begyűjtse, mivel hazánk földjének termékenysége ezáltal legalább száz évre biztosítja a jólétet, táplálja a magyarok és besenyők barátságát.”



„Emberöltős Birodalom” – Nagy Sándor kalandozásai Kr.e. 334-324

Hadjáratok az avar kincsek begyűjtésére Kr.u. 880-972

Szinte kivétel nélkül minden történelmi mű úgy tálalja, mintha Árpád (Kr.u. 849-908) csupán a Kárpát-medencében uralkodott volna, miközben sokkal kevésbé megalapozott hatalmas birodalmi térképeket ismerünk pl. Nagy-Sándor kalandozásait körberajzolva, vagy a még homályosabb frank Nagy Károly állítólagos – hiszen nyomtalan – hódítását megálmodva. Ez utóbbiról, mintha nem kalandozásként emlékeznék meg a „hivatalos” történelem [néhány évtizede még Európa első egyesítőjeként is szerepelt hivatalos ünnepeken. Mit teremtett? És akkor Atilla “király”? Csak úgy kérdezem.], holott az Arvisura rovásokból az derül ki, hogy hadjáratát semmilyen dicsőség nem kísérte, sőt, soha többé nem merészkedett még a Kárpát-medence közelébe sem. Azonban a szekérsíri avar kincset megéneklő nyugati krónikások [ma azt mondanánk: „média huszárok”] valós kincsekről számoltak be, csak a történetet, a történelmet hamisították meg [hányszor ismétli magát a történelem, hogy megértsük végre?], mintha a tömördek kincs Károly hadjáratának lett volna gyümölcse [hogyhogy nem rabolt kincsről szolt az ének!], holott még Győr kurgánvázat sem sikerült bevennie. Elvégezte ezt helyette a Nyugati-Avar Birodalom fejedelmének, Bős-tudunnak megannyi veje, miután az avar fejedelem utolsó lányának esküvőjén [hogy, hogy nem] meggyilkoltattott. A lányaival házasságra lépett idegen „grófocskák”, mint „jogos” örökösök avar bátokká válva és pápai jóváhagyással az akkor már évszázadok óta hithú uruk-mani keresztény Aváriában hittérítőkként fellépve szabadon rabolták végig az avar kegyhelyeket a Dunától nyugatra eső hatalmas területen Boroszlótól Kalágé-Klágénfurtig, Göröc-Gráctól Pannonhalmáig nem kímélve a tizedes falvak és szerek kincseit és népeit sem [Mondom, hogy nincs új a nap alatt!]. Nos, ennek vetett véget Árpád fejedelem. A frankföldhöz hasonlóan avarföldön is merénylettel és vérengzéssel hatalomra került Karoling-ház bukását ünnepelte az avar főszékhely Sóvár-Salzburg városában Kr.u. 896-ban odaérve. Ezért folytak a hadjáratok, hogy az elhordott és jogtalanul bitorolt avar kincseket, vagy elherdálásuk esetén annak kiegyenlítő adóját begyűjtse. Kevesen gondolnak bele, hogy a „kalandozásnak” csúfolt korszak térképein

szereplő népek és fejedelmek, mind adófizetői voltak a magyar fejedelemségnek, nem 10 évre! S, mit is olvashatunk az Arvisura regékben, hogy is vélekedtek a nyugati uradalmakban?

„Verecke kabar fejedelem még Kr.u. 880-ban adta át Árpádnak az elrabolt avar kincsek Pelsőc-féle Arvisurában részletezett listáját, így Árpád még azéiben összeszedte a kincseket a Bécsi-medencében (ez az, melyet a kabar fejedelemségnek szolgáltatott be részben nászajándékkul). Nyugat már ekkor értesült arról, hogy a Tenisur (Dnyeper) vonalán készülődő avar ifjúság arra esküdött, hogy „minden elorozott kincsünket visszaköveteljük!”. Ezért a nyugati királyok általában nem vitatták Árpád begyűjtésének jogosságát.”

Mi miért nem hisszük, hogy így lehetett? Miért tanítunk arcátlan ferdítéseket?! Miért nem rajzolunk megalapozott térképeket a megalapozatlanok helyett? Nem, nem is az adóbehajtó hadjáratok által érintett területeket rajzolva körbe, nem. Sokkal inkább szorítkozva arra, amit a Kárpát-medencébe – nemhogy nem beeső, hanem éppen – tervezetten-szervezetten bevonuló Nimród-Gilgames leszármazott magyar hitű fejedelmi népek, a „magyarik” a központ áthelyezésével, mint hátszágot uraltak tovább. Nyugat-Európától eltekintve Árpádnak Magyarországá három hatalmas országot és több fejedelemséget jelentett:

- **Avária-Hunniát:** a Kárpát-medence a Bécsi-medencével az Encs-Ennsig és Halics-Jászvásár térsége a Prut-Szeret vonalig (Avária, Pannónia, Mátyusföld, Zalánföld, Marótföld, Jászföld, Kabarföld, Úzföld, Parajd, Torda, Bíkis, Erdeljü és Moldova országrészekkel)
- **Kumániát,** avagy Kuma-magyarországot: a Pruttól az Etil-Volga-Ten-Don vonalig Kiev központtal; (Halics, Ladomér, Béla-Lebédia, Gyeretyán, Kerim, Kubán, Magyarika, Kumánföld, Derbent)
- **Baskíriát,** avagy Káma-magyarföldet: az Etil-Volga vonalától az Aral-tóig Ural-Buda központtal (Oka, Mari, Mordvin, Tatárföld, Komi, Káma-Béla, Baskír, Manysi, Hanti, Turgaj, Turán)

Árpád idejében ez volt a Magyar Törzsszövetség 12 törzsének fejedelmi területe, amelyben ekkor még legalább akkora szerepe volt a hátszági gyula-jula-kipcsák-kapgán-besenyő népeknek, mint a jazig-jász-kun-magyar vagy turgaj-avar-bolári-magyar és ogúz-lebéd-bélaruszin törzseknek és a nyugati határszélre vezényelt lövér- vagy bíkis-besenyő és őrségi-pozsonyi-székely vagy vend-marót-nándor határőr népeknek megannyi szövetséges hajdani marinai néppel egyetemben. Kivétel nélkül mindannyian elfogadták fejedelmüknek a Jászvásárott Nagyállá választott magyar törzsszövetségi nagyfejedelmet. Ezek az országok mitől szűntek volna meg? Miért hinnénk el, hogy a szavárd-besenyő házi feleségektől hemzsegő Álmos- és Lebéd-házi fejedelmek hátszágá ellenséges és nem szövetséges területek lettek? Nem furcsa ez?

Hányszor hallottam már: „Nem is kérdés, hogy...”, pedig, dehogynem!? Milyen nemzetiségű volt Hunyor és Magyor nagyanyja, azaz Hangun-Huó hun fősámán-fővezér és kínai császár édesanyja (1)? És Atilla első felesége, Csaba anyja (2)? És Tarhosé, az első (3) és a második (4)? És Harkáé (5), és Taksonyé (6)? És Géza első felesége (7) és Sarolt (8), a második, azaz az Árpád-házi királyok ősanynjai? És István első gyermekének anyja, Csege Tünde (9)? Pedig, van válasz: Biricsók (1), Réka (2), Szavárdi (3) és Jula (4), Uzonyka (5), Söpte Ibolya (6), Söpte Szavárdi (7), Csantavér Sarolt (8) és végül, Csege Tünde (9) is, mint az előbbi kettő, kiktől az összes Árpád-házi királyok származtak (Sarolttól csak Vajk István, Söpte Szavárditól viszont az összes többi), mindannyian kapgán-besenyők (!), bizony, úz-besenyők a Szavárdi-házból (!!), bizony-bizony, szavárd-besenyők avagy besenyő-szavárdok, bizony, mondom, kivétel nélkül mindannyian besenyő-magyarok avagy magyar-besenyők voltak az Árpád-ház királyai!!! Gúnyolódjunk kicsit! Most akkor ki is üzött kicsodát 895-ben? A besenyők a magyarokat, vagy a magyarok a besenyőket, vagy a magyarok a magyarokat, vagy

a besenyők a besenyőket? Hiszen ez sem kérdés, úgy-e?! ... Hja! Majdnem elfelejtettem: a „szavárd” szavunk sem magyar, hiszen besenyő uralkodóház neve... nyilván menekülés közben vettük át, mert hát mi vettük át, nemde? Nem kérdés ez se, úgy-e?

Végül, egy apróság [*vagy nem is az?*], amiben az ARVISURA eltérő támpontot jelent a jobb híján elfogadott nézettel szemben: Árpád halála, azaz halálának éve. Szinte kivétel nélkül mindenki elfogadja, hogy Árpád a pozsonyi csatában szerzett sebesüléseibe hunyt el és még az évben. Valójában ezt közvetlenül még az írásbeli emlékeink sem állítják, csupán azt állítják, hogy halálának a csatához köze volt.

Az ARVISURA, mely voltaképpen több rovás gyűjteménye, teljesen egyértelmű ebben a kérdésben. Egyetlen rovás sincsen, mely a pozsonyi csata évét, Kr.u. 907-et nevezné meg Árpád halála évének (pedig rengeteg rovásban szerepel). Okként a csatában szerzett sebesülését írják, azonban az időpontot éppen egy évvel a csata utánra keltezik, kivétel nélkül a Kr.u. 908. évre! Regőseink és krónikásaink következetesen énekelték, írták ugyanazt. Nem tartom valószínűnek, hogy mindannyian egy tévedést követtek volna, csak másolták volna a jelentéseket, főként, hogy közülük sokan kortársak is voltak. S, míg más esetben, előfordultak eltérő keltezők, Árpád esetében egyetlen egyszer sem. Még véletlenül sem!

Összefoglalva; én ebben a kérdésben mindaddig az Arvisura rovóknak, s végtére is az utolsó ismert beavatottunknak, Paál Zoltán (Baraca) rovósámánnak hiszek, míg igazukat nem cáfolja egyértelműen más, hitelesebb adat. S nem is értem, hogy mitől tekinthetnék bármely más eddig ismert forrást hitelesebbnek. Hiszem, mert hinni lehet, hogy Paál Zoltán ebben is hű közvetítője (közlője) annak, amit elődei lejegyeztek. S akkor hiszem, hogy

Árpád nagyfejedelem Kr.u. 908-ban, életének 60. évében hunyta le szemét örökre!



László Gyula: Árpád és a székelyek küldötte

Mi tenne méltóbb pecsétet Árpád nagyfejedelem honalapító művére, mint a három országrészre, Avar-Hunniára, Kumániára, Káma-Baskíriára kiterjedő Magyar Törzsszövetség szerződése; a vérszerződés ím már több, mint 1110 éves szövege, amelyre ő és a Pusztaszerre összegyűlt táltosok, fejedelmek és vezérek és attól kezdve a későbbi magyar nagyfejedelmek is esküt tettek, mielőtt Árpádot és utódjait pajzsra emelve kikiáltották minden magyarok nagyfejedelemének, avagy ahogy az ősi idők óta mondták, a magyarok nagykáljának.

Ezt is és Álmos fia, Árpád családfáját is mellékeltem.

Székesfehérvár, 2009. február 26.

(Javítva és néhány megjegyzéssel kiegészítve: 2009. március 30.)

*Dr. Boór Ferenc
maze@t-online.hu*

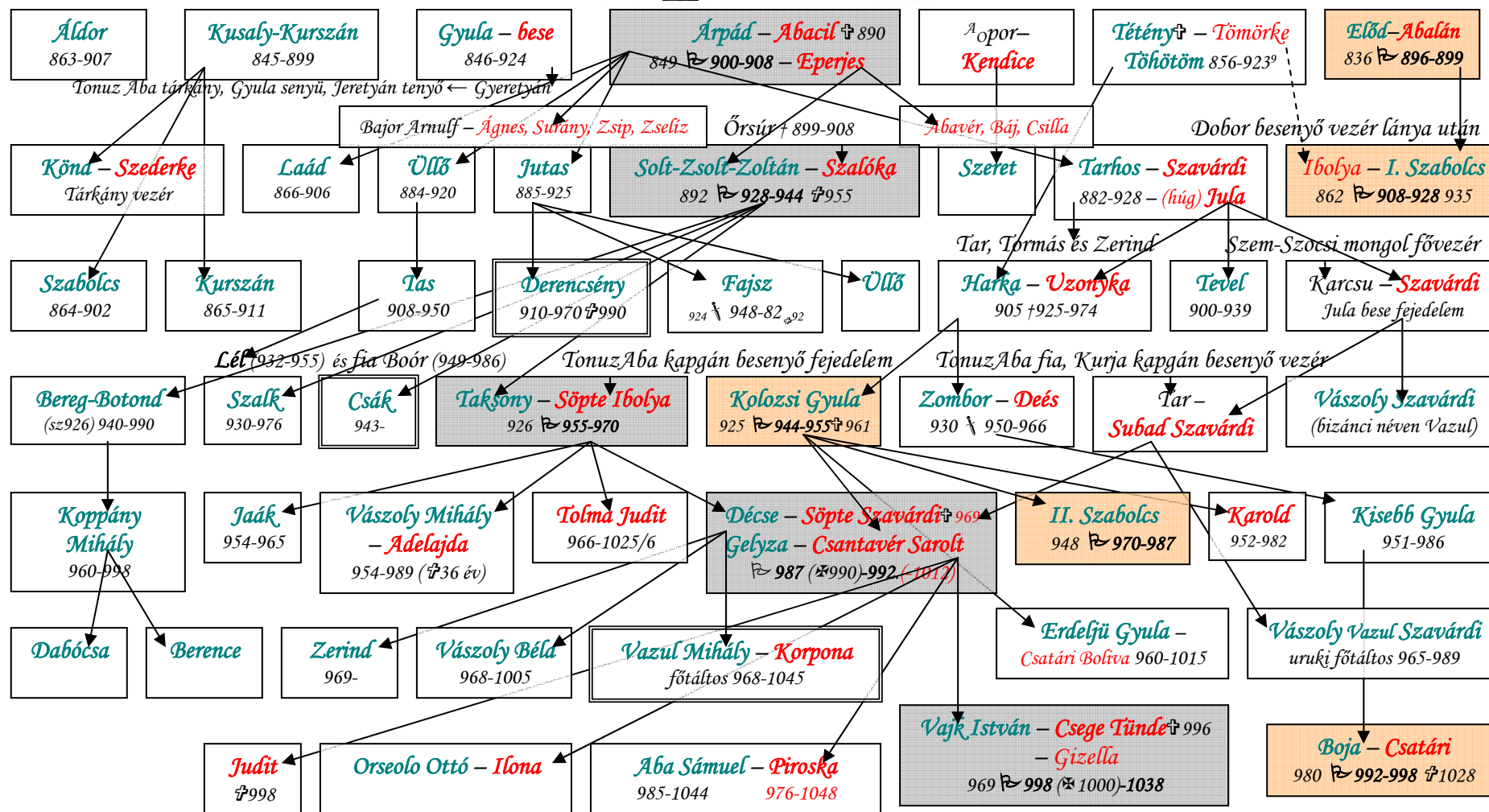
Vérszerződés

Pusztaszeri Alkotmány

1. Amíg Nimród-Gilgames-Álmos maradéka él, a hunok, az avarok és a magyarok új törzsszövetsége csakis Nimród népéből választ új fejedelmet. Ezek mindig az oroszlanos vagy turusasos nemzetségi családokból kerüljenek ki!
2. Minden évben a fejedelmi személy köteles megjelenni az egész nép panaszosai előtt, hogy a közösen szerzett föld birtoklásában hibák ne keletkezzenek, a föld javaiban mindenki részesedjék!
3. Azok a nyolc törzsi vezérek, tárkány és böszörmény fejedelmek, akik a Tíz Nyíl Szövetség fejében most megjelentek, sem a maguk, sem az utódaik leszármazásában a közös tanácskozásból ki ne rekesztessenek, mert ezért a földért úgy a hun, mint magyar vagy avar vezéreink már sok esetben az életüket áldozták fel! Itt mindhárom törzsi szövetségnek joga van élni!
4. Ha valaki Nimród-Gilgames-Álmos vérei közül hűtlenné lenne a pusztaszeri vérszerződéshez, akkor az urukj-mani kolostorba zárassék, hogy ottan a Jász-síkság jólétéről gondolkozzék! Ha pedig utána is hűtlen lenne népéhez, vére ontassék, miként e szerződés alkalmával!
5. A parasztokkal való bánásmód legyen megértő, mert minden jólét az ő munkájukból ered! Ha valaki a vezérekből és fejedelmi házból ezt a vérszerződési pontot megszegné, átkozott legyen mindörökké!
6. Ha valaki a törzsenkénti dísznó-, medve-, szarvas-, bölény- és a gödölye-toron vagy aranyasszony torokon meg nem jelenik, az bűnös. Aki az ünnepélyes tavaszi almavirágzás, aratás és aranyasszonyi áldozó szent ünnepeken nem vesz részt, az ellenére tör az Öreg-Östennek. Aki a kürt és véreskard hadbaszólításon önként nem jelenik meg, az ellene van a Tíz Nyíl Szövetségnek, ezért ha elmaradásának okát nem tudja a tizedesi intézménynél igazolni, az örök szolgaságba taszítassék!
7. Tárkányok hadnagyai a szerződéses szabadságjogokat, tanulási és vándorlási jogokat biztosítsák, mivel jó fegyverek nélkül sem a nagy csatákban, sem a pusztaszeri fegyveres viaskodáson megjelenni nem lehet! Bánságok a kézművesek vándorlását támogassák!
8. Böszörmények hadnagyai minden kereskedői útjuk alkalmával mind kötelesek jelentést tenni a küllhoni hírek valódiságáról!
9. Az uruk-mani egyisten-hiten lévők az Öreg-Östen hívőkkel és az Életfa tisztelőkkel kötelesek a Tíz Nyíl Szövetségben Nimród-Gilgames-Álmos tanításai alapján a hazát tíz vezéri birodalomra felosztani és minden fontos ügyben a fejedelem döntésével kormányozni! Ezek: 1. Kéri-kabar; 2. Pozsony-kész; 3. Kürt-avar; 4. Gyarmat-kaszu; 5. Megyer-fejedelmi; 6. Kunmagyari-úz; 7. Gyarmat-böszörmény; 8. Tarján-magyar; 9. Nyék-Gyula; 10. Jenő-Béla magyar törzseknek az Encs vidék és Jászvásár közötti ötezer medvetoros éves Melegvíz források Szent Ősi Birodalmában élni és meghalni kell!
10. Elrendeljük, hogyha mi, vagy utódaink közül valaki valamely időben ezen rendelkezések ellen akarna cselekedni, annak a Nimród- és Gilgames-féle, Hothisz keresztrel ellátott korona törvénye szerint ma és minden időben a szabadság jegyében bűnhődnie kell!

Az ősiség törvényei nem tűrik a szolgaságot és mindenkinek örök szent szabadság biztosítassék! Égből eredő életre mindenkinek joga van. Ezért kötöttünk örök Vérszerződést!

Származási tábla Ugortól Vajkig



Az Árpád-kor családfája

